

Berg: Jeg vil kun gjøre en Bemærkning i Anledning af den Debat, der er ført om et fremtidigt nyt System for Jernbaneanlæg. Jeg forstår saa godt, at naar Indenrigsministeren er færdig med de Planer, som have særlig Interesse for ham som Jernbane-, Post- og Telegrafminister, kan man med en lille Afværelse overlade de tilbageværende Udgifter af Landet og slettere Egne at sørge for sig selv. De kunne blot behøve at deltage i den Jernbanestat, der nu hviler paa Landets samtlige Indvaanere, med et Rentetab af $4\frac{1}{2}$ til 5 Mill. Kr. om Aaret og delvis have nogen Nytte af Jernbanerne, mere eller mindre naturligvis i Forhold til de andre Egne, og hvis de saa for Resten ville have nogen Forbindelsesbane, saa: Betal selv Anlægget med et — lille — Tilskud, sørg selv for Driftsunderskudet. Det er Jernbanealmindelighe- digheden her til Lands. Lige overfor Jernbanevæsenet paastaar jeg, at Statsborgerne skulle stilles saa lige som Forholdene nogen- lunde tillade det. Det er sket i de 14—15 Systemer, man har anvendt, at man næsten har brudt Retfærdigheden mere eller mindre ved enhver Veilighed. Jeg tillader mig derfor at forbeholde mig min Stilling, naar det nye System skal indføres. Vil Indenrigs- ministeren og de ærede Medlemmer give et saadant Tilskud fra Statskassen, fra Pro- vincierne og fra Amtene, at det bliver muligt og taaleligt at bære, kunde man tænke sig det gennemført, men der bliver dog altid det tilbage, at de rigeste og mest velhavende Egne her i Landet have faaet deres Baner en eller to Menneskealdere tid- ligere end de andre uden at have givet en Dre derfor, medens de, der komme bag efter, altid vilde blive trykkede særlig. Jeg skal ikke komme dybere ind derpaa ved den be- grænsede Veilighed, men jeg vil for mit Bedkommende kun tage det Forbehold over- for den Diskussion, der før fandt Sted.

Indenrigsministeren (Singerlev): Ærede Medlemmer vilde jo erindre, at det Lovforslag, der var forelagt i Fjor om en Jernbane fra Hobro til Løgstør, gav Anled- ning til en temmelig omfattende Forhandling og til megen Uenighed. Nu vender det til- bage i Aar, og man finder, det er den nat-URLigste Sag, at det nu forelægges i Form af en Jernbane fra Løgstør til Viborg med en Sidebane til den jydsk Midtbane. Det vil altsaa ses, at det er en helt forandret Stilling, Sagen har faaet. Det ærede Med- lem, der talte først (Plesner), brugte et Skitord, kalder jeg det, nemlig det, at Sy- derne vare Stedboern. Jeg benægter det

paa det Bestemteste, og jeg har Joie til det, da jeg, naar jeg skal regnes til en suævrere Landsdel, vel selv kan regnes blandt dem. Det maa man virkelig vende sig af med, den Slags Udtryk, og i hvert Fald kan man ef- ter de Forordninger, der stilles, og som man vel maa gaa ud paa at faae opfyldte, ikke siges at gerere sig som Stedboern. Det For- slag, Regeringen havde forelagt i Fjor, og som jeg kan sige, blev fremlagt af mig som et arvet Forslag, var et Forslag om en Himmerlandsbane, som for en temmelig be- tydelig Del af Landet, omtrent 20 Kvadratmile, skulde drage en Forbindelse fra Hobro til Løgstør, og derved saa vidt mu- ligt fyldestgjøre hele det Oplands Krav, der ligger mellem Bjerne Løgstør, Viborg, Ribe, Hobro og Aalborg og jeg tror ogsaa, det var den rette Vet at gaa. Dette Baneanlæg vil koste $2\frac{1}{2}$ Million Kroner foruden Forberedelsen med Fradrag af de 50,000 pr. Banemil, der var paatænt som Tilskud. Det var en Banelinie paa noget over 7 Mil. og det forekom mig, skøndt ikke uden Betænkelighed, at det var et Bane- anlæg, som det vedkommende Distrikt nogen- lunde kan svare til. Under Behandlingen her forandrede man det til Spiren til en jydsk Midtbane ned til Viborg under Paa- skud af at naae til Esbjerg, og saa hængte man en Sidebane paa, hvorved man kom op til en Bane paa 12—13 Mil med hele Sidebanehistorien og til en hel Forandring af Systemet og krævede altsaa som sagt Be- gyndelsen af en Midtbane. Det er saaledes noget ganske Andet. Det er jo andre Udgif- ter, der er Tale om, og et helt andet Sys- tem, og som jeg allerede har tilladt mig at minde om: Jeg er villig til at bære et Lovforslag igennem for mit Bedkommende som det, jeg forelagde i Fjor, men jeg tvivler i høi Grad om, at vi kunne enes med de Herrer om to Baner der i Himmerland. Jeg tror ikke, at hele Distriktet har en saa- dan Betydning. Saa, hvis man vil til at bygge Baner af en saadan Udstrækning og Bekostning, tror jeg, at man maa komme over paa Privatsystemet og sige: Saa maa de Herrer drive Banerne selv med Tilskud fra Staten. Jeg tror det ikke forspørgsligt i denne Egn at indrette sig i saa stor Stil paa Statsbanedrift. Det siger jeg i Forveien. Jeg er villig til at forhandle med de Herrer, men jeg beklager, at jeg beklager, at man har forrykket hele Vinterspørgsmaalet og Ud- giftsspørgsmaalet ved denne Bane. Hvis man tror, at Slagelse-Næstved Banen er stærk nok til at bære det igennem, tror jeg ikke, den er det. Det vil jeg sige ligefrem, og jeg tror, at de Herrer, som ville gavne